

NORGES HØYESTERETT

Den 19. november 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Bårdsen og Matheson i

HR-2014-02247-U, (sak nr. 2014/1858), sivil sak, anke over kjennelse:

A (advokat Per Danielsen)

mot

B AS (advokat Merete Furesund)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) A har erklært anke over Borgarting lagmannsretts kjennelse 26. august 2014 i sak nr. 14-070481ASK-BORG/03 mot B AS hvor lagmannsretten tok til følge anke fra B AS over tingrettens sakskostnadsavgjørelse i en tvist om oppsigelse av et konsulent-/arbeidsforhold.
- (2) Saksforholdet er i korte trekk:
- (3) Tingretten kom under dissens (2 mot 1) til at A ikke var ansatt i B AS, men var hyret inn som selvstendig næringsdrivende konsulent, og at oppsigelsen av konsulentavtalen var gyldig. Under henvisning til at saken for flertallet hadde "budt på en viss tvil", ble A fritatt for sakskostnadsansvar, jf. tvisteloven § 20-2 tredje ledd. Etter særskilt anke over sakskostnadsavgjørelsen fra B AS ble A pålagt å betale B AS' sakskostnader for tingretten og sakskostnadene ved ankebehandlingen for lagmannsretten. Lagmannsrettens kjennelse har denne slutning:
 - "1. I saksomkostninger for tingretten betaler A innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelse 428 250 – firehundreogåtteogtyvetusentohundreogfemti kroner til B AS.
 2. I saksomkostninger for lagmannsretten betaler A innen 2 – to – uker fra forkynnelse av kjennelse 14 160 – fjortentusenetthundreogseksti – kroner til B AS."
- (4) A har anket til Høyesterett og gjort gjeldende at lagmannsrettens kjennelse er mangelfullt begrunnet, at det skjønn lagmannsretten har utøvd, ikke er tilstrekkelig bredt, og at saken ikke var tilstrekkelig opplyst til at lagmannsretten kunne treffe ny sakskostnadsavgjørelse.

- (5) *Høyesteretts ankeutvalg*, som etter tvisteloven § 30-6 bare kan prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolking, finner det enstemmig klart at anken ikke kan føre frem.
- (6) Lagmannsretten har påpekt at tingrettens flertall fant at "de forhold A har begått som så alvorlige, særlig som ansvarlig sykepleier, at det må kunne vurderes å gi grunnlag for oppsigelse også etter arbeidsmiljøloven", og at den tvil som flertallet gav uttrykk for når det gjelder spørsmålet om A var ansatt eller selvstendig oppdragstaker, dermed ikke var avgjørende for resultatet. Etter lagmannsrettens oppfatning gav da denne tvilen ikke tilstrekkelig grunnlag for å fritta for sakskostnadsansvar etter tvisteloven § 20-2 tredje ledd.
- (7) Dette bygger etter ankeutvalgets syn ikke på noen uriktig tolking av bestemmelsen. Det at det på ett punkt knytter seg "en viss tvil" til avgjørelsen, er ikke tilstrekkelig til å fritta for sakskostnadsansvar. Den overordnede norm er at tungtveiende grunner gjør det rimelig å gjøre unntak fra hovedregelen i tvisteloven § 20-2 første ledd om at den part som har vunnet saken, skal tilkjennes fulle sakskostnader.
- (8) Ankeutvalget finner også at lagmannsrettens vurdering er bygd på et tilstrekkelig bredt skjønn, og at begrunnelsen for ikke å gjøre unntak fra hovedregelen er tilstrekkelig. Det foreligger heller ikke noen feil ved lagmannsrettens lovtolking eller saksbehandling når lagmannsretten har kommet til at den har tilstrekkelig grunnlag for å treffe ny sakskostnadsavgjørelse etter tvisteloven § 20-9 tredje ledd tredje punktum. Det konkrete skjønn lagmannsretten har utøvd, er forsvarlig, og anken blir etter dette å forkaste i medhold av tvisteloven § 30-9 annet ledd.
- (9) Ankemotparten har påstått seg tilkjent sakskostnader med 22 400 kroner. Påstanden tas til følge.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

I sakskostnader for Høyesterett betaler A til B AS 22 400 – tjuetotusenfirehundre – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Wilhelm Matheson
(sign.)

Riktig utskrift: